

ความรู้สึกที่มันค่อยๆ DT Camp ก็คงเป็นความรู้สึกที่อบอุ่นที่สุด
เราต้องมาอยู่ไกลๆกันมันก็เหงาๆอยู่ แต่ถ่ายนั้นก็ประทับใจความรู้สึก เป็นมิตรและ
อบอุ่นเหมือนเป็นครอบครัวจริงๆกัน การได้เข้าร่วมถ่ายนี้ถือเป็นความประทับใจครั้ง
ยิ่งใหญ่ในชีวิตเลยก็ว่าได้ อนาคตจะจดจำมันไปตลอดชีวิต ถ้านี่เป็นแบบประเมิน
ฉันคงออกจากรั้วรั้วมากมาย" ทุกข้อเลย ทั้งรุ่นพี่ ทั้งอาจารย์ ทุกคนเอาใจใส่ดูแล
ฉันมาก เป็นห่วงใยฉันได้เสมอ และทุกคนใจดีมากๆ

โดยส่วนตัวฉันน่าจะชื่อไหม? ซึ่งกลับไปกรุงเทพฯ เป็นบ้านของฉัน อยู่กับ
ครอบครัวที่นั่นคนเดียว ตอนแรกๆ ฉันก็ยังเขินๆตอบพี่กับพี่เองไม่ไว้
แต่ตอนนี้ หลังจากได้ผ่านถ่ายนี้แล้ว บอกไว้แต่ด้วยใจว่า "ไว้"
ไว้ชื่อได้ขนาด ที่นี้หน้าอยู่มาก ทุกคนเห็นนะ มีความสามัคคีปรองดองกัน.
ห่วงใยกัน มีความรักกัน ที่นี้คงเป็นครอบครัวหลังๆของฉัน
... แล้วฉันจะทิ้งครอบครัวที่นั่นไปอยู่ที่อื่น หนีไหมกัน? ...

คือท้ายสุดของขอบคุณ ท่านอาจารย์ และ รุ่นพี่ ทุกคน ที่จัดทำถ่ายนี้
ให้ฉันได้มาสัมผัส ไม่เสียอะไรก็ได้เลย เรียกไว้ว่า "Perfect" เลย
มันยังมีความรู้สึกอะไรอีกมากมายที่ฉันไม่สามารถบรรยายเป็นคำพูดได้...
ทั้งพี่เลี้ยง และ อंकของทุกคน บอกไม่ถูกจริงๆ มีความสุขมากๆ เลยนะ

~ ขอขอบคุณมากๆ ค่ะ ~